SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 17. septembra 2009 *

V zadevi C-520/07 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča, vložene 21. novembra 2007,

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata K. Gross in B. Martenczuk, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

pritožnica,

druga stranka v postopku je

MTU Friedrichshafen GmbH, ki jo zastopata Th. Lübbig in M. le Bell, odvetnika,

tožeča stranka na prvi stopnji,

* Jezik postopka: nemščina.

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi P. Jann, predsednik senata, A. Tizzano (poročevalec), A. Borg Barthet, E. Levits in J.-J. Kasel, sodniki,

generalna pravobranilka: V. Trstenjak,
sodni tajnik: R. Grass,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 19. februarja 2009

izreka naslednjo

Sodbo

1 Komisija Evropskih skupnosti Sodišču s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 12. septembra 2007 v zadevi MTU Friedrichshafen proti Komisiji (T-196/02, ZOdl., str. II-2889, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je za ničen razglasilo člen 3(2) Odločbe Komisije 2002/898/ES z dne 9. aprila 2002 o državni pomoči Nemčije v korist SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH (UL L 314, str. 75, v nadaljevanju: sporna odločba) v delu, v katerem je družbi MTU Friedrichshafen GmbH (v nadaljevanju: MTU) naloženo solidarno vračilo 2,71 milijonov EUR.

Pravni okvir

2 Člen 10 Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [88 ES] (UL L 83, str. 1, v nadaljevanju: Uredba) določa:

„1. Če ima Komisija podatke iz katerega koli vira o domnevni nezakoniti pomoči, te podatke brez odlašanja preveri.

2. Če je potrebno, zahteva podatke od zadevne države članice. Člen 2(2) ter člen 5(1) in (2) se uporabljata smiselno.

3. Če kljub opominu na podlagi člena 5(2) zadevna država članica ne predloži zahtevanih podatkov v roku, ki ga je predpisala Komisija, ali če predloži nepopolne podatke, Komisija z odločbo zahteva predložitev podatkov (v nadaljevanju: odredba o predložitvi podatkov). V odločbi se navede, kateri podatki se zahtevajo, in predpiše primeren rok, v katerem morajo biti predloženi."

3 Člen 13(1) Uredbe določa:

„Pregled morebitne nezakonite pomoči se zaključi z odločbo na podlagi člena 4(2), (3) ali (4). V primeru odločbe o začetku formalnega postopka preiskave se postopek zaključi z odločbo na podlagi člena 7. Če država članica ne izpolni odredbe o predložitvi podatkov, se ta odločba sprejme na podlagi razpoložljivih podatkov."

4 Člen 14(1) Uredbe določa:

„Če se v primerih nezakonite pomoči sprejmejo negativne odločbe, Komisija odloči, da mora zadevna država članica sprejeti vse potrebne ukrepe, da upravičenec vrne pomoč (v nadaljevanju: odločba o vračilu). Komisija ne zahteva vračila pomoči, če bi bilo to v nasprotju s splošnim načelom prava Skupnosti."

Dejansko stanje

5 Nemški organi so z dopisom z dne 9. aprila 1998 obvestili Komisijo o več finančnih pomočeh Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben družbi SKL Motoren-und Systemtechnik GmbH (v nadaljevanju: SKL-M), podjetju, ki je dejavno v sektorju proizvodnje motorjev za ladje in čolne, za njegovo prestrukturiranje.

6 Leta 1997 je nastalo pogodbeno razmerje med družbo SKL-M in družbo MTU, ki je dejavna v sektorju proizvodnje visokozmogljivih dizelskih motorjev, z namenom, da družba MTU prevzame družbo SKL-M.

7 Natančneje, 5. novembra 1997 sta bili med tema družbama sklenjeni dve pogodbi. Prva je družbi MTU dajala opcijo nakupa družbe SKL-M po delih. Druga, imenovana Wechselseitiger Lizenz- und Kooperationsvertag zwischen SKL-M und MTU (v nadaljevanju: WLKV), ki je zadevala ustanovitev skupnega podjetja, je, na eni strani, določala podrobnosti skupne uporabe obstoječega tehnološkega znanja podjetij, in, na drugi strani, raziskav, proizvodnje in prodaje dveh novih tipov motorjev.

8 Skladno s členom 5 zadnjenavedene pogodbe je družba MTU 15. junija 2000 postala nasproti tretjim izključno upravičena uporabljati tehnološko znanje družbe SKL-M iz te pogodbe, vključno s pravicami intelektualne lastnine oziroma zahtevami za registracijo tistih pravic, ki so obstajale do tega datuma. V zameno je družba SKL-M prejela 6,71 milijona DEM (3,43 milijona EUR) za kritje stroškov, nastalih pri razvoju.

9 Komisija je z dopisom z dne 8. avgusta 2000 obvestila nemške organe o odločitvi, da bo uvedla postopek iz člena 88(2) ES (UL 2001, C 27, str. 5), in pozvala zainteresirane k predložitvi pripomb. Ob tem je nemške organe vprašala tudi, ali je družba MTU prejemala pomoči, dodeljene družbi SKL-M, oziroma ali bi od njih lahko imela koristi v prihodnje.

10 Nad SKL-M je bil 1. septembra 2000 začet stečajni postopek.

11 Zvezna republika Nemčija je z več dopisi v letih 2000 in 2001 sporočila Komisiji svoje pripombe o odločitvi za uvedbo formalnega postopka preiskave.

12 Ker je bila Komisija s temi odgovori nezadovoljna, je na podlagi člena 10 Uredbe z dopisom z dne 19. septembra 2001 pozvala nemške organe, naj posredujejo potrebne podatke za presojo združljivosti pomoči, dodeljenih družbi SKL-M, s skupnim trgom. V tem dopisu je Komisija predvsem navedla, da ji razpoložljivi podatki ne omogočajo ugotoviti niti, ali se je del pomoči, dodeljene družbi SKL-M, uporabilo bolj v interesu družbe MTU kot v interesu družbe SKL-M, niti, ali je družba MTU izkoristila opcijo, zapisano v WLKV, ki ji je dajala možnost pridobiti tehnološko znanje, ki ga je ustvarila družba SKL-M, za ceno, ki ni ustrezala trenutni ali pričakovani tržni vrednosti. Komisija je 9. novembra 2001 še opozorila, da bo, če teh podatkov ne bodo predložili, v skladu s členom 13(1) Uredbe sprejela odločbo na podlagi razpoložljivih podatkov.

13 Nemški organi so na to odredbo odgovorili z dopisi z dne 23. januarja, 26. februarja in 11. marca 2002. Prav tako so z dopisom z dne 5. marca 2002 Komisiji posredovali nekatera stališča, ki jih je 1. oktobra in 21. novembra 2001 družba MTU poslala Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben v zvezi z uporabo tehnološkega znanja družbe SKL-M in ceno, ki je bila na podlagi WLKV plačana slednji.

14 Komisija je 9. aprila 2002 sprejela sporno odločbo, v kateri je, na eni strani, ugotovila, da pomoči za prestrukturiranje, ki so bile izplačane SLK-M, niso ustrezale pogojem iz Smernic Skupnosti o državnih pomočeh za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah (UL 1994, C 368, str. 12), in, na drugi strani, menila, da Zvezna republika Nemčija ni posredovala podatkov, ki bi omogočili izključiti, da je družba MTU prek WLKV posredno imela korist od pomoči, ki jih je družba SKL-M za kritje svojih izgub prejela med fazo prestrukturiranja.

15 Komisija je v zvezi s tem prav tako ugotovila, da se je cena prenosa tehnološkega znanja, ki jo je družba MTU plačala družbi SKL-M, izračunana na podlagi ocenjenih stroškov razvoja v letu 1997, izkazala za nižjo za 5,30 milijona DEM glede na dejanske razvojne stroške, ki jih je izkazala družba SKL-M.

16 Ker nemški organi niso posredovali objektivnih podatkov o dejanski ali pričakovani tržni vrednosti tehnološkega znanja, je Komisija poudarila, da bi pomoči za prestrukturiranje družbe SKL-M lahko vsaj delno služile pokritju stroškov pri razvoju tehnološkega znanja, ki bi se lahko uporabilo bolj v interesu družbe MTU kot v interesu družbe SKL-M. Slednje podjetje, ki je bilo pod nadzorom države, naj bi torej moralo nositi tveganje, ki ni bilo skladno z načelom vlagatelja v tržnem gospodarstvu. Zato naj bi skladno z uvodno izjavo 86 sporne odločbe prenos tehnološkega znanja tako lahko ustrezal prenosu državnih sredstev na družbo MTU v znesku do 5,30 milijona DEM.

17 Komisija je tako sklenila, da so bile državne pomoči 67,017 milijona DEM (34,26 milijona EUR), ki so jih nemški organi dodelili družbi SKL-M, nezdružljive s skupnim trgom in da morata od skupnega zneska vračila, ki ga morajo zahtevati nemški organi, družbi SKL-M in MTU solidarno vrniti 5,30 milijona DEM (2,71 milijona EUR) (člen 3(2) sporne odločbe).

18 Družba MTU je 28. junija 2002 pred Sodiščem prve stopnje vložila tožbo za razglasitev ničnosti te določbe sporne odločbe.

Izpodbijana sodba

19 Družba MTU je v utemeljitev svoje tožbe za razglasitev ničnosti navedla dva tožbena razloga; prvi zadeva pomanjkljivo obrazložitev in napačno uporabo prava v zvezi z obstojem osnovnih pogojev državne pomoči v korist tožeče stranke, drugi pa napačno uporabo člena 13(1) Uredbe in kršitev procesnega jamstva pravilne in nepristranske preiskave dejstev.

20 Pri preučitvi najprej drugega tožbenega razloga je Sodišče prve stopnje v točkah od 39 do 45 izpodbijane sodbe najprej ugotovilo, da je Komisija upoštevala postopkovne zahteve iz člena 10(3) in člena 13(1) Uredbe, da je lahko sprejela sporno odločbo na podlagi razpoložljivih podatkov.

21 V točki 46 izpodbijane sodbe pa je poudarilo, da navedeni člen 13(1) Uredbe Komisiji ne dovoljuje, da podjetju naloži, niti solidarno, obveznost vračila zneska pomoči, ki je bila razglašena za nezdružljivo s skupnim trgom, če prenos državnih sredstev, ki naj bi jih to podjetje prejelo, temelji na domnevi.

22 Sodišče prve stopnje je torej v točki 48 izpodbijane sodbe menilo, da je bila solidarna obveznost vračila iz člena 3(2) izpodbijane odločbe določena na podlagi domneve, ki je Komisiji razpoložljivi podatki niso niti potrdili niti ovrgli. Sodišče prve stopnje je še posebej v točki 47 navedene sodbe poudarilo, da se je Komisija v uvodni izjavi 88 sporne odločbe omejila na ugotovitev, da „razpoložljivi podatki [niso omogočali] izključiti“, da je družba MTU pri nakupu tehnološkega znanja pod pogoji, ki bi naj bili ugodni, imela korist od prenosa sredstev od družbe SKL-M.

23 Sodišče prve stopnje je poleg tega v točki 50 izpodbijane sodbe presodilo, da odreditev obveznosti solidarnega vračila dela pomoči podjetju na podlagi člena 13(1) Uredbe nikakor ni nujna posledica izvedbe postopka, uvedenega s Pogodbo ES na področju državnih pomoči, „saj mora država članica, ki podeli pomoč, za katero je bilo odrejeno vračilo, v vsakem primeru zahtevati vračilo od dejanskih prejemnikov pod nadzorom Komisije, ne da bi bilo te treba izrecno navesti v odločbi o vračilu in *a fortiori* določiti znesek, ki ga mora vrniti vsak od prejemnikov.“

24 Sodišče prve stopnje je na podlagi te presoje in brez preučitve prvega tožbenega razloga odločilo, da člen 3(2) sporne odločbe v delu, kjer družbi MTU nalaga solidarno vračilo dela pomoči, dodeljene družbi SKL-M, razglasi za ničen.

Predlogi strank

25 Komisija s pritožbo Sodišču predlaga, naj:

– razveljavi izpodbijano sodbo;

– dokončno odloči o zadevi in zavrne ničnostno tožbo kot neutemeljeno;

– družbi MTU naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka in postopka na prvi stopnji.

26 Družba MTU Sodišču predlaga, naj:

– ugotovi, da je pritožba nedopustna;

– podredno, pritožbo zavrne kot neutemeljeno;

– Komisiji naloži plačilo stroškov.

Pritožba

27 Komisija v utemeljitev svoje pritožbe navaja dva pritožbena razloga glede napačne uporabe prava, ki naj bi jo zagrešilo Sodišče prve stopnje pri razlagi člena 13(1) in 14(1) Uredbe.

Prvi pritožbeni razlog

– Trditve strank

28 Komisija s prvim pritožbenim razlogom trdi, da je Sodišče prve stopnje napačno uporabilo pravo s tem, da je v točkah od 46 do 51 izpodbijane sodbe presodilo, da naj se odločba, sprejeta na podlagi razpoložljivih podatkov v smislu člena 13(1) Uredbe, ne bi mogla nanašati na opredelitev dejanskega upravičenca do pomoči, od katerega je treba zahtevati njeno vračilo.

29 Komisija v zvezi s tem poudarja, da taka razlaga nima podlage v besedilu Uredbe, še posebej ne v njenih členih 13(1) in 14(1).

30 Odločba o vračilu, določena v zadnjenavedenem členu, naj bi bila namreč sestavni del negativne odločbe, ki je lahko sprejeta na podlagi razpoložljivih podatkov pri nezakonitih pomočeh.

31 Sicer pa naj bi po mnenju Komisije nasprotna razlaga Sodišča prve stopnje imela škodljive posledice. Na eni strani naj ne bi dopuščala zagotavljanja učinkovitosti nadzora Skupnosti nad državnimi pomočmi, katerega glavni namen, potrjen z uvodno izjavo 13 Uredbe, je ravno odprava izkrivljanja konkurence, povzročenega z nezakonitimi pomočmi, s takojšnjim vračilom nezakonito prejetih zneskov. Na drugi strani naj bi taka razlaga Komisiji odvzemala večino „sredstev za izvajanje pritiska" na tem področju in tako tvegala postopno zmanjševanje učinkovitosti postopkov vračila nezakonitih pomoči ter s tem dajala prednost državam članicam, ki slabo sodelujejo.

32 Ta pritožbeni razlog je po mnenju družbe MTU nedopusten, ker Komisija izpodbija trditev, ki je Sodišče prve stopnje v resnici nikoli ni izreklo.

33 V vsakem primeru, družba MTU trdi, da je Komisija kršila postopkovna pravila, ki veljajo za sprejetje odločbe na podlagi člena 13(1) Uredbe, saj so ji nemški organi pravilno poslali vse zahtevane informacije. Zato naj ne bi bilo nujno takoj odgovoriti na drugotno vprašanje, ali lahko Komisija načeloma opre odločbo o opredelitvi upravičenca pomoči na razpoložljive podatke.

– Presoja Sodišča

34 Takoj je treba ugotoviti, da se ta pritožbeni razlog opira na napačno razlago upoštevnih točk izpodbijane sodbe.

35 V nasprotju s trditvami Komisije, iz navedenih točk namreč ni razvidno, da bi Sodišče prve stopnje na splošno izključilo, da bi odločba, izdana na temelju člena 13(1) Uredbe,

lahko opredeljevala dejanske upravičence zadevnega ukrepa pomoči in jim tako naložila obveznost vračila.

36 Nasprotno, Sodišče prve stopnje je v točki 45 izpodbijane sodbe jasno potrdilo načelo, v skladu s katerim sme Komisija, „ko zadevna država članica Komisiji ne posreduje zahtevanih podatkov, […] na podlagi razpoložljivih podatkov sprejeti odločbo o ugotovitvi nezdružljivosti pomoči in, če je to primerno, odrediti, da mora zadevna država članica zahtevati vračilo pomoči od prejemnikov v skladu s členom 14 Uredbe."

37 V resnici, tako kot je razvidno iz točk od 46 do 51 izpodbijane sodbe, samo ob upoštevanju okoliščin tega primera in zlasti dejstva, da del odločbe Komisije, ki ga obravnava tožba za razglasitev ničnosti, po mnenju Sodišča prve stopnje, temelji le na domnevah, to sodišče v navedeni točki 51 ugotovilo, da se v tem primeru „Komisija ni mogla veljavno opreti na člen 13(1) Uredbe […], da bi z izpodbijano odločbo MTU naložila obveznost solidarnega vračila dela pomoči, ki jo je prejelo SKL-M."

38 Zato je treba prvi pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

Drugi pritožbeni razlog

– Trditve strank

39 Komisija z drugim pritožbenim razlogom zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje napačno uporabilo pravo, ko je napačno domnevalo, da del sporne odločbe, ki ga obravnava

tožba za razglasitev ničnosti, temelji samo na domnevi in ne izpolnjuje pogojev, ki se jih uporablja za odločbe, sprejete na podlagi razpoložljivih podatkov v smislu člena 13(1) Uredbe.

40 Na eni strani Komisija trdi, da v nasprotju s tem, kar je sodišče odločilo na prvi stopnji, pri odločbi na podlagi razpoložljivih podatkov ni mogoče zahtevati popolne gotovosti.

41 Člen 13(1) naj bi namreč Komisiji izrecno omogočal, da sprejme tako odločbo, ko kljub pravilno izdani odredbi o predložitvi podatkov od nacionalnih organov ni prejela upoštevnih informacij. V takem položaju naj bi bilo zato mogoče, da so razpoložljivi podatki ostali nepopolni in fragmentarni, vseeno pa naj bi ustvarjali vsaj zadostno podlago za utemeljitev Komisijine domneve. To naj bi tudi izhajalo, *a contrario*, iz sodne prakse, v skladu s katero se Komisija lahko sklicuje na fragmentarnost ali nepopolnost informacij, s katerimi razpolaga, le, če je na zadevno državo članico naslovila zahtevo za informacije, navezujoč se ob tem na sodbo z dne 13. aprila 1994 v združenih zadevah Nemčija in Pleuger Worthington proti Komisiji (C-324/90 in C-342/90, Recueil, str. I-1173, točka 29).

42 Na drugi strani Komisija očita Sodišču prve stopnje, da je informacije, s katerimi je razpolagalo, opredelilo kot „samo domnevo“, medtem ko so bile informacije, ki so ji dopuščale domnevati, da je bil del pomoči posredovan družbi MTU, zanesljive, saj so izhajale zlasti iz mnenja stečajnega upravitelja družbe SKL-M, kot je razvidno iz točk od 79 do 86 sporne odločbe.

43 Družba MTU trdi, da je drugi pritožbeni razlog nedopusten, ker se deloma omejuje na izpodbijanje presoje dejstev Sodišča prve stopnje in deloma na izražanje splošnih pravnih stališč, ki niso neposredno povezana s to zadevo.

44 Kar zadeva vsebino družba MTU v bistvu trdi, da je Sodišče prve stopnje pravilno ugotovilo, na eni strani, da samo domneva ne zadostuje za utemeljitev odreditve vračila, in, na drugi strani, da se je Komisija v tem primeru dejansko oprla na te domneve, kar zadeva obstoj koristi za družbo MTU in njeno višino.

45 Družba MTU trdi, da Komisija ni imela nobene zanesljive informacije, ki bi ji dopuščala utemeljitev odreditve vračila. V resnici naj bi se oprla na domnevo, ki je izhajala iz površnega in delnega preizkusa informacij, s katerimi je razpolagala, med katerimi so bile podrobne pripombe družbe MTU, iz katerih je bilo razvidno, da ta ni imela nobene koristi, ker so bile vse pogodbene določbe, ki so jo vezale z družbo SKL-M, sklenjene na podlagi tržnih pogojev.

– Presoja Sodišča

46 Kar zadeva, prvič, dopustnost tega pritožbenega razloga, iz členov 225(1) ES in 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča izhaja, da je pritožba omejena na pravna vprašanja in mora temeljiti na nepristojnosti Sodišča prve stopnje, na kršitvi postopka pred tem sodiščem, ki škoduje interesom pritožnika, ali na kršitvi zakonodaje Skupnosti, ki jo je zagrešilo Sodišče prve stopnje (glej v tem smislu zlasti sodbo z dne 16. marca 2000 v zadevi Parlament proti Bieber, C-284/98 P, Recueil, str. I-1527, točka 30, in sklepa z dne 14. julija 2005 v zadevi Gouvras proti Komisiji, C-420/04 P, ZOdl., str. I-7251, točka 48, in z dne 20. marca 2007 v zadevi Kallianos proti Komisiji, C-323/06 P, ZOdl., str. I-43, točka 10).

47 V nasprotju s trditvami družbe MTU, pa se ta pritožbeni razlog ne omejuje na izpodbijanje presoje dejstev, ki je bila izvedena na prvi stopnji, ampak izpodbija tudi razlago člena 13(1) Uredbe, na podlagi katere je postopalo Sodišče prve stopnje glede pogojev, ki urejajo sprejetje odločbe na podlagi razpoložljivih podatkov v smislu te določbe, v skladu s katero odločba Komisije, ki temelji na domnevi, kot je ta, katere

obstoj je ugotovilo Sodišče prve stopnje v tem primeru, ne izpolnjuje navedenih pogojev. Tako izpodbijanje zato zadeva pravno vprašanje.

48 Zato je pritožbeni razlog dopusten v delu, kjer nasprotuje razlagi Sodišča prve stopnje glede zahtev, ki jim je podrejeno sprejetje odločbe na podlagi člena 13(1) Uredbe.

49 Nasprotno pa so nedopustne trditve Komisije v okviru istega pritožbenega razloga, ki izpodbijajo presojo dokazov, ki jih je izvedlo Sodišče prve stopnje, in s katerimi mu očita, da ni upoštevalo nekaterih informacij, omenjenih v sporni odločbi.

50 Ta presoja dejansko ni predmet nadzora Sodišča, razen ob izkrivljanju dejstev ali dokazov, predloženih prvostopenjskemu sodišču (glej v tem smislu zlasti sodbe z dne 2. marca 1994 v zadevi Hilti proti Komisiji, C-53/92 P, Recueil, str. I-667, točka 42; z dne 7. januarja 2004 v združenih zadevah Aalborg Portland in drugi proti Komisiji, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P in C-219/00 P, Recueil, str. I-123, točka 49, ter z dne 23. marca 2006 v zadevi Mülhens proti UUNT, C-206/04 P, ZOdl., str. I-2717, točka 28), kar pa v obravnavani zadevi Komisija ni niti dokazala niti zatrjevala.

51 Drugič, kar zadeva utemeljenost tega pritožbenega razloga, je treba najprej poudariti, da v nasprotju s trditvami Komisije Sodišče prve stopnje nikakor ni zahtevalo, da ta pri sprejemanju odločbe na podlagi člena 13(1) Uredbe odloča s popolno gotovostjo.

52 Iz besedila točk od 46 do 48 izpodbijane sodbe je namreč razvidno, da je Sodišče prve stopnje, daleč od tega, da bi zahtevalo tako stopnjo gotovosti, samo navedlo, da je bila sporna odločba sprejeta samo na podlagi domneve, ki je informacije, s katerimi je

Komisija razpolagala, niso niti potrdile niti ovrgle, saj se je omejila le na ugotovitev neobstoja dejavnikov, ki bi lahko ovrgli, da je družba MTU imela koristi od prenosa državnih sredstev.

53 Sodišče prve stopnje pa s takim ravnanjem ni napačno uporabilo prava.

54 Gotovo drži, da člen 13(1) Uredbe, ki uveljavlja ustaljeno sodno prakso (glej predvsem sodbe z dne 14. februarja 1990 v zadevi Francija proti Komisiji, imenovana Boussac Saint-Frères, C-301/87, Recueil, str. I-307, točka 22; z dne 21. marca 1990 v zadevi Belgija proti Komisiji, C-142/87, Recueil, str I-959, točka 18, in z dne 13. aprila 1994 v zgoraj navedeni sodbi Nemčija in Pleuger Worthington proti Komisiji, točka 26), omogoča Komisiji, da če ugotovi, da so bile pomoči dodeljene ali spremenjene brez obvestila, sprejme odločbo, s katero razglasi združljivost oziroma nezdružljivost pomoči s skupnim trgom na podlagi razpoložljivih informacij, če ji država članica, ki ne izpolnjuje obveznosti sodelovanja, ni priskrbela zahtevanih podatkov. Poleg tega se lahko eventualno s tako odločbo v okoliščinah, določenih v členu 14 Uredbe, zahteva vračilo že izplačanega zneska pomoči.

55 Vendar, tako kot predlaga tudi generalna pravobranilka v točki 50 sklepnih predlogov, se te možnosti Komisije ne sme razlagati kot njeno popolno oprostitev obveznosti, da opre svoje odločbe na zanesljive in povezane elemente, ki lahko podprejo njene ugotovitve.

56 Komisija mora tako v primeru, kot je ta, zagotoviti vsaj, da podatki, ki jih ima, čeprav nepopolni in fragmentarni, ustvarjajo – kot to priznava v svoji pritožbi – zadostno podlago za sklep, da je bilo podjetje deležno koristi v obliki državne pomoči.

57 Take ugotovitve veljajo še toliko bolj, če Komisija, kot v tej zadevi, prejemniku odredi vračilo pomoči, namenjeno odpravi izkrivljanja konkurence, ki jo konkurenčna ugodnost povzroča, in ustvarjanju položaja pred izplačilom pomoči (glej v tem smislu zlasti sodbi z dne 8. maja 2003 v združenih zadevah Italija in SIM 2 Multimedia proti Komisiji, C-328/99 in C-399/00, Recueil, str. I-4035, točka 66, ter z dne 29. aprila 2004 v zadevi Nemčija proti Komisiji, C-277/00, Recueil, str. I-3925, točke od 74 do 76).

58 Iz zgoraj navedenih načel izhaja, da Komisija ne more domnevati, da je bilo podjetje deležno koristi v obliki državne pomoči, le na podlagi negativne domneve, ki temelji na pomanjkanju informacij, ki bi omogočale nasproten sklep, zaradi pomanjkanja drugih elementov, ki bi pozitivno dokazovali obstoj take koristi.

59 Kot je bilo navedeno v točki 52 te sodbe, je z vidika dejstva, da sporna odločba temelji na taki domnevi, Sodišče prve stopnje ugotovilo, da ta ne more veljavno temeljiti na členu 13(1) Uredbe.

60 Glede na navedeno je treba drugi pritožbeni razlog zavrniti kot delno nedopusten in delno neutemeljen.

61 Ker nobenemu izmed pritožbenih razlogov, ki jih je v utemeljitev pritožbe navedla Komisija, ni mogoče ugoditi, se pritožba zavrne v celoti.

Stroški

62 Člen 122, prvi odstavek, Poslovnika, določa, da če pritožba ni utemeljena, Sodišče odloči o stroških.

63 V skladu s členom 69(2) Poslovnika, ki velja za pritožbeni postopek na podlagi člena 118 tega poslovnika, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.

64 Ker je družba MTU predlagala, naj se Komisiji naloži plačilo stroškov in ker slednja s svojimi predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov postopka na tej stopnji.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. **Pritožba se zavrne.**

2. **Komisiji se naloži plačilo stroškov.**

Podpisi